

Arkipäivän kokemuksia köyhyydestä. Julk. 16.3.2007.
www.koyhyyskirjoitukset.org Runopalkinto. Kirjoittaja: Niko Rajakallio

Syyllinen

Ensimmäinen kuulustelu:

Määrittele elämäsi tarkoitus.

Tunnusta henkesi laiskuus.

Tee suunnitelma,

miten pääset nostamaan päivärahaa

ja laskemaan päivärahoja.

Kohta lasket päiviä,

viikkoja,

kuukausia,

vuosia,

ystäviä,

mahdollisuuksia,

virheitä,

pulloja,

tupakoita,

mutta et leikkiä.

Tuolta näytti ihminen palkkapäivänä

ja tältä ruumis työnhakukurssilla.

Toinen kuulustelu:

Miten voit hakea

näin huonoa työpaikkaa?

Ei kukaan korkeakoulutettu

halua jakaa lehtiä.

Mene psykologille

ja opettele kirjoittamaan ansioluettelo.

Kolmas kuulustelu:

Et sinä tälle kurssille halua.

On kansantaloudellisesti kannattavampaa,
että olet akateeminen työtön.

Tämä koulutus on työkyvyttömille,
joten syrjäydy vielä pari vuotta.

Neljäs kuulustelu:

Vahtimestari Kukulie,

oliko teidän siinä tilanteessa

aivan pakko käyttää niin paljon voimaa

sitä työtöntä levyseppää vastaan,

joka asuu seinänaapurinanne

kaupungin vuokratalossa?

Taas meni yhteisiä varoja hukkaan,

kun piti tuokin kouluttaa

työvoimakurssilla vartijaksi.

Akateemisen köyhälistön synty

Insinöörit naivat sairaanhoitajia,
juristit kauppatieteilijöitä,
ikuiset opiskelijat oman kätensä,
humanistit ihmisiä,
fakki-idiootit kliseitä
ja toimittajat kliseitä h:lla.

Yleisen linjan humanistista
valmistui filosofian vahtimestari,
joka nai telakan siivoojan.
Mistä oikein sikiävät
nykypäivän kumoukselliset,
kahviloiden palavasilmäiset lampaat?

Kysymys oli retorinen,
ylpeänä pässi-isä katsoo,
kun lapset saparot viuhuen
sääntävät Talvipalatsin porteille.

Proletaari

Käsittämättömän tärkeitä palavereja
mielettömällä palkalla
uskomattoman paljon.
Virastodemokratiaa
vai työläisneuvostoja?

Reisitaskuhousut hartioita leveämmät,
avainnippu kuin paatinankkuri.
Kutsumustyön huomaa palkkapäivänä,
pakko on vain kuolla,
mutta työaikana se ei ole suotavaa.

Sano vain, mitä ajattelet.
Olethan vapaa työläinen.
Valmis lähtemäänkin,
kun eivät estä verot, eivät tullit,
eivät rajat, ei suku tai perhe.

Vieläkö muistat toveri Viljasen?
Ei tarvittu enää ohranaa,
kun hänet vappumarssille unohdettiin.
Nyt hän on alempi toimihenkilö,
kompastunut titteliin.